

змогу автоматизувати виконувані ним функції керування в інтерактивному режимі "користувач – ПЕОМ". Основний принцип, закладений в АРМ, – проблемна орієнтація комплексу, тобто орієнтація на розв'язання певного класу задач, об'єднаних загальною технологією оброблення інформації, єдністю режимів роботи й експлуатації.

Кожному класу користувачів відповідає певний тип АРМу, орієнтований на задоволення його функціональних та інформаційних потреб. У ньому основою автоматизації формування і прийняття управлінських рішень є персональні інформаційної системи.

У сучасних умовах великого значення набувають задачі поглибленого економічної аналізу, які дають змогу детально вивчити зміст явищ і процесів, що спостерігаються, виявити закономірності та тенденції економічного і соціального розвитку об'єкта управління.

ПРОСУВАННЯ АНІМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ У МЕДІАПРОСТОРИ ЯК НАПРЯМОК ІНТЕНСИФІКАЦІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

О. М. КРАВЕЦЬ, ст. викл. кафедри туризму і готельного господарства
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

У ХХІ ст. індустрія сільського туризму стає сектором світового туристського господарства, що найбільш динамічно розвивається.

Під сільським зеленим туризмом розуміють специфічну форму відпочинку в приватних господарствах сільської місцевості з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону [1].

В європейських постіндустріальних країнах обсяги надання агро-турпослуг майже у 2-4 рази перевищують обсяги зростання готельної бази і курортного сервісу. Поряд з агровиробництвом та лісовим господарством, сільський туризм вважають одним із ключових секторів місцевої економіки, а головну роль у його розвитку відіграє місцева влада [2].

В Україні село тривалий час переважно розглядалося як ресурс для сільгоспвиробництва. Ігнорування питання соціального екологічного, освітнього, культурного, туристського розвитку, спричинило нагальну соціально-економічну та демографічну проблему в сільській місцевості. Спираючись на досвід Польщі, Словаччини, Литви, Латвії, Естонії та низки скандинавських країн, панацеєю для українського села можна вважати реформу місцевого самоврядування – децентралізацію, як процес передачі від вищих до нижчих рівнів адміністративно-управлінської вертикалі повноважень з ухвалення рішень та ресурсів, необхідних для реалізації цих

повноважень. В умовах децентралізації та посилення повноважень місцевих громад туризм, зорганізований на базі особистих селянських господарств, має функцію особливого сприяння раціональному використанню природних ресурсів, зацікавленню місцевих мешканців у тривалому збереженні ландшафтів, захисті й охороні навколишнього середовища, сталому розвитку територій [3].

В Україні наразі зареєстровано близько 1600 садиб, які надають подібні послуги. Першопрохідцем в розвитку сільського туризму в нашій країні став Карпатський регіон. Нині Дніпропетровщина, Полтавщина, Закарпаття, Львівська, Волинська, Івано-Франківська та Чернівецька області – справжня знахідка для сільського туриста [3]. Про перспективи розвитку українського сільського туризму на міжнародному туристському ринку свідчить організаційна й технічна допомога міжнародних фондів (Фонд розвитку Карпатського євро регіону, програми TACIS, Асоціація європейських кооперативів «Лонго Май» та ін.).

У порівнянні з іншими видами туризму розвиток інфраструктури сільського туризму не вимагає таких значних капіталовкладень – може здійснюватися за рахунок коштів самих селян без додаткових інвестицій. При цьому збільшення доходів селян за рахунок розвитку сільського зеленого туризму забезпечуватиметься: наданням послуг з прийому на проживання туристів; облаштуванням турмаршрутів; наданням екскурсійних послуг; транспортним обслуговуванням; егерською діяльністю; наданням послуг з прокату турспорядження; виробництвом та реалізацією туристам екологічно чистих продуктів харчування, наданням кулінарних послуг; реалізацією товарів народних промислів; проведенням культурно-розважальних заходів з урахуванням історико-етнографічної спадщини (анімації) [1].

Провідне завдання сільського зеленого туризму полягає у збереженні етнокультурних традицій регіону. Можливість надати мешканцям мегаполісу відпочинок від міської метушні на природі, позбавитися від стресу, відвідати місцеві визначні пам'ятки, ознайомитися з побутом сільських жителів та народними традиціями – створюють умови для реалізації провідних функцій рекреаційної анімації (оздоровчої, пізнавальної, інформаційної, комунікативної та холістичної). Впровадження елементів анімаційних послуг, ігрових та шоу-програм на базі історико-етнографічної та культурної спадщини регіону в організацію сільського туризму сприяє театралізації сервісного процесу, надає йому видовищності та створює особливу емоційну атмосферу – атмосферу, якою хочеться ділитися з іншими. Фото- та відеоконтент, який створюється під час туристської подорожі (як туристами, так і організаторами подорожі), – потужний інструмент просування з високим ступенем віральності у медіапросторі. Розробка маркетингової стратегії просування послуг сільського зеленого туризму в медіапросторі з використанням технологій Digital Marketing (Facebook, Youtube, Instagram, Twitter), розробка регіонального контент-плану з призначенням відповідаль-

них осіб; проведення промоційних акцій; формування бази даних туристів; популяризація місцевих брендів та розвиток креативної економіки; створення офіційних спільнот у соцмережах, які об'єднують інтереси туристів, сприятиме інтенсифікації розвитку сільського зеленого туризму в Україні.

Література

1. Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України // Стратегічні пріоритети. – 2008. – №1(6). – С. 138-143.
2. Твердохліб Д. Сільський туризм: Україні є що показати [Електронний ресурс] / Д. Твердохліб. – Режим доступу : <http://old.niss.gov.ua/book/StrPryor/6/19.pdf>
3. Ільїна М. В. Децентралізація управління сільськими територіями та її вплив на розвиток туризму [Електронний ресурс] / М. В. Ільїна, І. М. Шпильовий. – Режим доступу http://www.economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/80.pdf

СУЧАСНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ЕФЕКТИВНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО ІНФРАСТРУКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

К. М. Мотуз, ст. викл. кафедри теорії і методики фізичного виховання та спортивних ігор

Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, м. Черкаси

Загальносвітовою тенденцією останнього десятиріччя стало підвищення ролі регіонів у господарській діяльності країн. Йдеться про економічну регіоналізацію, точніше, – децентралізацію, яка передбачає як розширення прав і повноважень територіальних структур у господарському житті країни, так і створення ресурсної бази для їх здійснення.

Фундаментом вищезазначеного процесу є не лише цивілізоване коріння, а й глибоко раціональна основа, яка, з економічної точки зору та у стратегічному значенні, створює досить важливі для загальноекономічного розвитку держави моменти. Наприклад, повніша, ніж в умовах централізованого керівництва господарством, мобілізація місцевих ресурсів та економічних джерел зростання для підвищення на цій основі ефективності суспільного виробництва [2, с. 239; 4, с. 26].

На сьогоднішній день децентралізація є загальносвітовим явищем, яке охопило держави з різним рівнем економічного розвитку та ступенем ринкових відносин [1, с. 100]. Однак, приєднання до відповідного процесу є тільки половиною справи, адже його ефективність перебуває у прямій залежності від новітніх теорій та концепцій регіональної інфраструктури. У зв'язку з цим, багато країн, зокрема Україна, перебувають у стані перегляду та оновлення застарілих теорій та концепцій економічної регіоналізації [3, с. 365].

Спираючись на світовий досвід, варто наголосити, що в переважній більшості держав світу сучасний комплексний підхід у розв'язанні